

Γεώργιος Κασαπίδης

Ο Γιώργος Κασαπίδης γεννήθηκε στην Κοζάνη το 1971. Είναι πτυχιούχος Γεωπόνος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος του ιδίου Πανεπιστημίου στην Αγροτική Οικονομία.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου μεταπτυχιακών φοιτητών του Α.Π.Θ. το 1999, του Συλλόγου Γεωπόνων Κοζάνης το 2000 και του ΚΕΠΚΑ (Κέντρο Προστασίας Καταναλωτών) Κοζάνης το 2002.

Εργάστηκε ως εκτιμητής του ΕΛΓΑ, συντάκτης αιτήσεων ΟΣΔΕ, εκπαιδευτής σε προγράμματα γεωργικής εκπαίδευσης και ανασυγκρότησης του αγροτικού χώρου και ως δημοσιογράφος στο τοπικό περιφερειακό κανάλι WEST, έχοντας την επιμέλεια και παρουσίαση εκπομπής που αναδείκνυε τα προβλήματα της υπαίθρου, κυρίως στο γεωργικό και κτηνοτροφικό τομέα.

Το 2002 έκανε έναρξη εργασιών ως γεωπόνος ελεύθερος επαγγελματίας και παραγωγός αρωματικών και φαρμακευτικών φυτών και αιθέριων ελαίων.

Το 2003 εκλέχθηκε πλειοψηφών Νομαρχιακός Σύμβουλος, ενώ το 2004 εκλέχθηκε για πρώτη φορά βουλευτής Ν. Κοζάνης με τη Νέα Δημοκρατία και έκτοτε συνεχίζει μέχρι σήμερα να εκπροσωπεί το Νομό του στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Το 2004 εισήγαγε στην Ελλάδα και εγκατέστησε πιλοτικά την πρώτη φυτεία ρόδων και λεβάντας στο Νομό Κοζάνης. Ίδρυσε το Συνεταιρισμό των Αρωματικών και Φαρμακευτικών Φυτών Βοΐου με σκοπό την καλλιέργεια, μεταποίηση και εμπορία των αρωματικών και φαρμακευτικών φυτών.

Διετέλεσε δύο φορές Τομεάρχης Πολιτικής Ευθύνης Αγροτικής Ανάπτυξης της Νέας Δημοκρατίας.

Γνωρίζει την Αγγλική και Γαλλική Γλώσσα.

ΘΕΜΑ: «Η απουσία παραγωγικής ανασυγκρότησης και αγροτικής ανάπτυξης επιταχύνει τη δημογραφική κατάρρευση»

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Καθοριστικός παράγοντας στον οικογενειακό προγραμματισμό αλλά και στη ζωή του ανθρώπου είναι η επαγγελματική δραστηριότητα σε συνάρτηση με την κοινωνική μόρφωση και την παιδεία.

Η απαξίωση του προτύπου του Έλληνα γεωργού και κτηνοτρόφου στη συνείδηση των Ελλήνων, που επικράτησε τα τελευταία 35 τουλάχιστον χρόνια, τραυμάτισε σοβαρά τη χώρα.

Οικονομικά οδήγησε σε συρρίκνωση της εγχώριας ποιοτικής παραγωγής και κατά συνέπεια σε αύξηση των φθηνών εισαγωγών.

Κοινωνικά διόγκωσε την αστυφιλία. Αύξησε την ανεργία οδηγώντας ολοένα και περισσότερους νέους κυρίως στην Αθήνα και σε άλλα αστικά κέντρα.

Ηθικά καλλιέργησε τη νοοτροπία του καταναλωτισμού με δανεικά, έναντι της αυτάρκειας με παραγωγή και εργασία.

Ουσιαστικά η απαξίωση της κοπιαστικής αγροτικής παραγωγής και η ανάδειξη της ήσσονος προσπάθειας ως εξυπνάδα συνετέλεσε στην, προ πολλών ετών, χρεοκοπία της πατρίδας διατροφικά.

Εδώ και 20 τουλάχιστον χρόνια το εμπορικό ισοζύγιο της Ελλάδας στα αγροτικά προϊόντα είναι εντονότατα ελλειμματικό.

Περίπου το 65% έως 70% των τροφίμων που καταναλώνουμε σε διάφορες μορφές (πρώτες ύλες, μεταποιημένα τρόφιμα) είναι εισαγόμενα. Πώς λοιπόν να αντιμετωπιστεί η ανεργία και η φτώχεια στην πατρίδα μας; Πώς να σταματήσει η ερήμωση της υπαίθρου και τα προβλήματα της αστυφιλίας;

Με την αποστρόφη μας από παραγωγικές δουλειές, στην πράξη φτωχοποιούμε τον εαυτό μας και πρωτίστως τη χώρα.

Απομακρυνόμαστε από τις πραγματικές αξίες της ζωής και χάνουμε το νόημά της.

Η δημιουργία της οικογένειας και η ανατροφή των παιδιών περνά σε δεύτερη μοίρα και μπαίνει στον οικονομικό προγραμματισμό του ατόμου.

Ήδη, έχει χάσει μέρος της προσωπικότητάς του. Η οικονομική εξάρτηση και η υποβάθμιση της πνευματικότητας εγγυώνται γι αυτά.

Σημαντική λοιπόν η επίδραση της απαξίωσης της παραγωγής, μέσω της απαξίωσης της αγροτικής παραγωγής, της αστυφιλίας και της νοοτροπίας της ήσσονος προσπάθειας στη δημογραφική συρρίκνωση της πατρίδας μας.